

NS Ziņu biļetens

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1099

06.04.2024 (135)

Mihaels Kūniens (Michael Kühnen)

Otrā revolūcija I sējums: Ticība un cīņa

12. daļa

Internacionālisma idejas bezjēdzību pierādīja Pirmā pasaules kara sākums. Pirmo reizi strādnieks visās valstīs parādīja, ka viņam ir tēvzeme, jo viņš vēlas tai piederēt. Demokrātu noziegums ir tas, ka viņi noraidīja strādnieku labo gribu un patriotismu, kas kļuva redzams 1914. gadā, un tādējādi pēc kara iestūma strādniekus komunistu rokās. Tikai nacionālsociālisms un fašisms atdeva strādniekam atpakaļ viņa tēvzemi, kuru viņš iekšēji bija izcīnījis un nopelnījis pasaules kara tranšejās un kuru viņš kopš tā laika nekad nav nodevis.

Ne jau strādnieki Trešā reihā laikā izdarīja nodevību, ne jau tauta sacēlās pret it kā tirāniju, bet gan reakcija, bijušais valdošais slānis - muižniecība, baznīca, ģenerālštābs un bijušie demokrātiskie un marksistiskie funkcionāri - ir vainīgi lielākajā noziegumā pret Vāciju, nodevībā Otrajā pasaules karā, kas maksāja reiham uzvaru un pastāvēšanu!

Internacionālisms vairs neapdraud baltās tautas, vismaz ne attiecībā uz darba ņēmēju attieksmi. Sarkanā Internacionāle ir mirusi; mums ir palicis bīstamāks pretinieks - reakcijas, rūpniecības un brīvmūrnieku Zelta internacionāle. Šī nelielā, tautai un daļēji arī rasei svešo elementu kliķe ir jāizslēdz no tautas kopuma, ja negribam atkārtot tautas nodevību.

Mūsu idejas par ariju tautu kopienu rezultātā mums, nacionālsociālistiem, ir arī "Internacionāle" - Pasaules nacionālsociālistu savienība (**WUNS** - World Union of National Socialists), taču Pasaules savienība nenoliedz tautu pastāvēšanu un to daudzveidību, bet meklē vienojošo faktoru - kopīgu cīņu par baltās rases bioloģisko nākotni!

Acīmredzot vēsturiskā attīstība nebija noritējusi tā, kā Markss bija domājis. Vēsturiskā un dialektiskā materiālisma zinātniski pamatotie ekonomikas un vēstures dzelzs likumi ne vienmēr bija noveduši pie strādnieku šķiras uzvaras un līdz ar to pie proletariāta diktatūras. Šis fakts izraisīja pirmos šķelšanās gadījumus: Bakunina vadībā anarhisti novērsās no Marksa un izmēģināja savu - galvenokārt vardarbīgu - stratēģiju.

Tajā pašā laikā Pirmajā Internacionālē izveidojās revizionistu grupa, kas vairs neatbalstīja revolūciju, bet gan pakāpeniskas reformas kapitālisma sistēmā. Šī grupa vēlāk radīja sociāldemokrātiju un arodbiedrību kustību.

Protams, ir svarīgi zināt sociāldemokrātijas, arodbiedrību kustības, komunisma un anarhisma kopīgo izcelsmi, jo komunistu revolucionārā maska pārāk bieži slēpj faktu, ka marksisms ir bieži vien nepaklausīgs, bet tomēr likumsakarīgs materiālistiskā Zeitgeist atvasinājums, kas, sākot ar Franču revolūciju, ir pamatā gandrīz visām mūsdienu idejām - izņemot fašisma un nacionālsociālisma revolucionārās kustības. Šķita, ka šie notikumi jau ir uzlikuši nāves triecienu marksisma ideoloģijai, Pirmā Internacionāle izšķīrās, Otrajā Internacionālē jau dominēja sociāldemokrātija.

Marksisma pašreizējās varas pozīcijas ir saistītas ar vienu cilvēku: Vladimiru Uljanovu Leņinu. Bez skrupulozas, bet, protams, taktiski obligātas atteikšanās no svētajiem marksisma principiem viņš pasludināja, ka strādnieku klasei acīmredzot vēl nav "pareizās" apziņas un tā nevar to automātiski iegūt pati no sevis. Tāpēc bija nepieciešams proletariāta "revolucionārais avangards", kuram būtu jāveic revolūcija tā vietā. Leņina lielais varoņdarbs bija tas, ka viņš bolševiku partijā izveidoja cieši organizētu profesionālu revolucionāru partiju, kas faktiski sagraba varu mazattīstītajā un atpalikušajā Krievijā, kas bija izsmiekls marksistiskajai vēstures filozofijai, bet marksistiskās varas attīstības triumfs.

Komunistiskās partijas kā strādnieku šķiras avangarda koncepcijas loģiskās sekas bija tādas, ka proletariāta diktatūrai bija jāpakļaujas komunistiskās partijas diktatūrai, t. i., sākotnēji plānotā lielākās vairākuma diktatūra pār niecīgu kapitālistu un kontrrevolucionāru mazākumu tagad kļuva par niecīgas profesionālu revolucionāru grupas atklāti teroristisku tirāniju.

Tas ir buržuāzisko elementu iecienīts triks - runāt par iekšēju atbilstību starp

totalitārām valstīm, kreisajām un labējām, un pēc tam paļauties uz ārējām līdzībām - opozīcijas aizliegumu, valsts partiju, gājieniem, valsts kontrolētu presi utt. Tomēr nekur šī totalitārisma teorija pati sevi neapgāž tik skaidri un pārliecinoši kā tad, kad tiek aplūkota partijas loma:

Nacionālsociālistiskā partija pieprasa absolūtu un neierobežotu varu, bet ne tādēļ, lai ieviestu partijas diktatūru, bet gan tādēļ, lai veidotu pamatu īstas tautas kopienas attīstībai, kurai jāaug no apakšas un kuru nevar noteikt no augšas. Nacionālsociālistiskas tautas valsts veidošanai ir nepieciešams tautas entuziasms un brīvprātīga sadarbība. Šajā kontekstā partijas uzdevumi galvenokārt ir izglītojoši un propagandas uzdevumi. Tās uzdevums ir iekarot tautas sirdis, pārliecināt to par pasaules uzskata pareizību un izskaidrot tai valsts lēmumus. To 1934. gadā Reiha partijas kongresā paskaidroja arī Dr. Gēbelss:

"Var būt labi iegūt varu, kas balstās uz ieročiem, bet labāk un patīkamāk ir iekarot tautas sirdi un to arī saglabāt!"

Pat ja pašreizējā aizliegumu periodā ir jāpiemēro šķietami "ļeņiniski" organizācijas principi, viens pamatfakts paliek nemainīgs:

Atšķirībā no marksisma nacionālsociālistiskais pasaules uzskats saviem piekritējiem nepiedāvā nekādu pārliecību par uzvaru, nekādu "nenovēršamu vēstures attīstību". Tāpēc nacionālsociālismam un tā partijai ir nepieciešama brīvprātīga masu piekrišana, kas neatstāj vietu partijas spēka valdīšanai pēc komunistiskā parauga! Mums, nacionālsociālistiem, kā darbaļaužu kustības mantiniekiem un vienlaikus arī tās daļai, ir jāsamierinās ar faktu, ka šī darbaļaužu kustība ir marksistiskas izcelsmes un līdz mūsu kustības parādīšanās brīdim bija cieši saistīta ar komunismu jeb (sociāl)demokrātiju. Tāpēc ir kaitīgi un bezjēdzīgi likt priekšā miljoniem godīgu strādnieku, kā to tik ļoti labprāt dara buržuāziskie nacionālisti - reakcionāri. Vācu strādnieku kustības gatavība cīnīties un vienotība ir devusi lielu ieguldījumu mūsu tautas materiālā dzīves pamata uzlabošanā. Arī mūsu tradīcijai ir jābūt mūsu tradīcijai pārstāvēt darbaļaužu intereses, likvidēt bezdarbnieku un bezdarbnieku ienākumus un tādējādi pārliecināt vienkāršos ļaudis, ka viņiem jāseko nevis lieliniekiem - vienalga, vai tie runā rūpniecības, apvienotās arodbiedrības vai partiju vārdā, - bet gan tiem, kas izauguši no pašas tautas un paliek ar to saistīti, Vācijas brīvības kustības cīnītājiem!

Marksisma ideoloģijas neveiksmes un tās nepiepildītie pravietojumi ir noveduši pie arvien jauniem mēģinājumiem to uzlabot un pielāgot: Ortodoksālais komunisms, ļeņinisms, staļinisms, maoisms, titoisms, trockisms, anarkokomunisms, eirokomunisms un nacionālais komunisms ir tikai daži no dažādajiem strāvjiem. Pasaules komunistiskās kustības vienotība ir bezcerīgi sagrauta. Marksa sekotāji ir pilnīgā pretrunā, strīdoties par pareizo ceļu uz

komunismu.

Marksisms kā ideja vairs nav intelektuāla alternatīva; tā popularitāti var izskaidrot tikai ar cīņu pret kapitālisma netaisnībām un acīmredzami revolucionāro attieksmi. Abās jomās - kapitālisma kritikā un revolūcijā - mums, nacionālsociālistiem, ir skaidrāka ideja un lielāka godīgums un apņēmība. Mūsu uzdevums vairs nevar būt demonizēt jaunus ideālistus, kuri, neredzot citu alternatīvu, ir iestājušies komunistu grupās, bet mums jāspēj viņiem godīgi no sirds pateikt: **"Revolūcija, tas esam mēs!"**.

Mums ir jāatgriež jaunajiem, izmisušajiem un aplamajiem cilvēkiem ticība savai tēvzemei un jāpaliek ticīgiem revolūcijai. Mūsu revolūcija nav terors un apspiešana, mūsu revolūcija ir garīgs apvērsums, kas izmanto mūsu völkisch vēstures labās tradīcijas, lai risinātu rītdienas uzdevumus.

Vācu brīvības kustība pasludina nežēlīgu cīņu pret marksisma ideoloģiju un tās funkcionāriem un to galīgo iznīcināšanu; pretējās puses revolucionārajiem cīnītājiem mēs piedāvājam savu roku izlīgumam - mūsu tautas interesēs un labā. VFR vien ir četras komunistiskās partijas - DKP, KPD, KPD-ML, KBW - un masu komunistiskā kustība, mūsu bīstamākais pretinieks - Komunistu līga, KB, kā arī neskaitāmas citas kreisās grupas. Tās visas nevar būt pareizas.

Taču ir tikai viena nacionālsociālistu partija - NSDAP, kurā var apvienoties visi, kas mīl savu tautu, vēlas radīt sociālo taisnīgumu un veidot revolucionāru - tas ir, godīgu un fundamentālu - opozīciju liberālkapitālistiskajai sistēmai. Neraugoties uz visu, būtu kļūdaini nenovērtēt marksismu. Šodien tas joprojām rada reālas briesmas, vismaz tik ilgi, kamēr vienīgais efektīvais pretspēks ir demokrātu kavēts un aizliegts. Ir vienkārši muļķīgi norādīt uz DKP zemo vēlēšanu balsu skaitu un pēc tam mierīgi gulēt. Marksisti gūs tikpat lielu labumu, cik mēs, no pieaugošās liberālkapitālistiskās sistēmas krīzes visā baltajā pasaulē, bet tad viņiem būs daudz labāka starta pozīcija organizatoriski un politiski, pateicoties gadu desmitiem ilgušajai labējo revolucionāro spēku apspiešanai.

Portugālē un Spānijā ir spēcīgas komunistu partijas, un NATO valstīs Itālijā un Francijā, kas arī ir EK sastāvā, tās pat tagad ir pie varas vārtiem. DKP ir neliela, bet ļoti labi organizēta kadru kustība, kas, pateicoties prasmīgai alianses politikai, ir ieguvusi lielāku ietekmi, nekā varētu domāt pēc tās nelielajiem panākumiem vēlēšanās. Ārvalstu strādnieku un viņu ģimeņu proletariātā, kas veidojas, pieaug ārzemju komunistisko partiju spēks, kuras iestājas pret savu tautiešu kapitālistisko ekspluatāciju. Tomēr aiz tā visa slēpjas milzīgais Austrumu bloka militārais aparāts, lielvalsts PSRS varas un politikas svars. Lielvaras PSRS svars un Ļeņina atziņa, kas kopš 1918. gada ir bijusi komunistisko partiju pasaules revolucionāro centienu vadlīnija.

Pasaules revolūcijas atslēga atrodas Vācijā, Marksa un Engelsa dzimtenē. Ja kritīs Vācija, kritīs Eiropa, bet, ja kritīs Eiropa, tad pasaules revolūcija ir tuvu uzvarai! Kopš 1918. gada Vācija ir aizsargājusi Eiropu no marksisma:

Vispirms, veicinot cīņu par tautību brīvību Padomju Savienībā, pirmkārt, imperiālajai valdībai atzīstot neatkarīgu Ukrainas valsti, Freikorpsam apspiežot visus komunistu apvērsuma mēģinājumus - no spartakistu sacelšanās līdz Sarkanajai Rūras armijai - un pēc tam Trešā reiha laikā - ar Antikominternu paktu un Eiropas krusta karu pret Padomju Savienību 1941. gadā.

Vienmēr tiek aizmirsts, ka Otrā pasaules kara Austrumu frontes cīņa bija Eiropas cīņa par brīvību. Nekad agrāk vienotā Vācijas virspavēlniecības pakļautībā nebija bijis tik milzīgs starptautisks militārais spēks:

Itālijas, Somijas, Baltijas valstu, Ungārijas, Rumānijas, Slovākijas, Horvātijas un Horvātijas valdības un armijas bija Lielvācijas reiha pusē, Spānija nosūtīja Zilo divīziju (falangistu brīvprātīgie), Francija - LFV (Francijas brīvprātīgo leģions), Waffen-SS rindās bija arī karavīri no Flandrijas, Valonijas, Dānijas, Norvēģijas un Nīderlandes, kas cita starpā uz fronti sūtīja savas slēgtās vienības - brīvprātīgos (vēlāk Waffen-SS sastāvā tika iekļauts arī LVF).

Taču brīvprātīgie ieradās arī no visām citām valstīm, un galu galā pat mahāmedaņi un indieši izveidoja Waffen-SS vienības, kurās 1945. gadā starp nedaudz vairāk nekā miljonu izdzīvojušo karavīru bija 750 000 ārzemnieku. Pat krievi ģenerāļa Vlasova vadībā ROA (Krievu brīvības armijas) sastāvā cīnījās pret komunistiem viņu pašu vadībā, tāpat kā nacionālistu bruņotās vienības un vairāk nekā miljons krievu palīgkaraspēka (Hiwis) vienību Vērmahta sastāvā. Un tas notika, neraugoties uz nepārprotami nepārdomāto un ļoti bargo okupācijas politiku.

Tā bija vienotās Eiropas, ko demokrāti un boļševisti kopīgi sagrāva, anticipācija. Tas bija arī pierādījums tam, ka ir iespējams realizēt ariju tautu kopienu, par kuru mēs sapņojām! Tā nav nejaušība, bet gan vēsturisks simbols, ka pēdējie, kas aizstāvēja firera bunkuru Berlīnē, bija uzticamie karaspēka spēki rudens haosā - Hitlerjūgenda vienības un franču brīvprātīgie!

Tikai atombumbas esamība, nevis demokrātu iekšējais spēks un ārējais spēks, paglāba Eiropu no totālas paverdzināšanas. Taču tagad pretestības spēki šķiet izsmelti. Ar kapitulācijas pa daļām politiku, kas sākās ar apkaunojošajiem līgumiem ar Austrumiem, demokrāti vēlas iegūt sev labvēlības periodu. Ja liberālā kapitālisma sistēma netiks gāzta, ir ļoti iespējams, ka līdz mūsu gadsimta beigām Rietumeiropa būs komunistiska vai atradīsies komunistu ietekmē. Šo likteni vēl var novērst. Pretošanās Austrumos ir iespējama, komunisma uzvara nav neizbēgama.

Politika, kas iekšēji novērš sistēmas netaisnību un pretrunas, kas apvieno visus mūsu tautas spēkus un kas ārēji izšķiroši izmanto Austrumu bloka krīzes un problēmas, - ar šādu politiku mēs ātri atgūsim iniciatīvu un tādējādi atkal izpildīsim to pienākumu, ko Ādolfs Hitlers šādā veidā aprakstīja savā pēdējā uzrunā radio 1945. gadā:

"Arī šajā cīņā uzvarēs nevis iekšējā Āzija, bet gan Eiropa un līdz ar to tā tauta, kas 2000 gadus ir pārstāvēja Eiropu kā augstāko spēku pret Austrumiem un turpinās to darīt arī nākotnē - mūsu Lielais vācu reihs, vācu tauta."

Karš vēl nav beidzies, pasaules vēstures cīņa starp marksismu un nacionālsociālismu turpinās. Mēs esam zaudējuši tikai vienu kauju - bet tagad cīņā ir iesaistījusies jauna paaudze, kas ir apņēmības pilna neatkārtot pagātnes kļūdas, bet tomēr vēlas pierādīt, ka ir cienīga tēvu varonīgās cīņas. Kamēr vien būs baltie cilvēki, kuriem viņu brīvība un tauta nozīmē vairāk nekā privāta laime un buržuāziska dzīve, tikmēr būs nacionālsociālisti; un mēs neatslābsim, kamēr boļševisma ķīlnieks nebūs noslaucīts no zemeslodes! Ceļš uz šo mērķi ir garš, un daudzi šaubās par panākumu izredzēm, saskaroties ar ieročiem apbruņoto, šķietami nesatricināmo Austrumu spēku. Taču mēs nedrīkstam, marksistu uzvaras propagandas un demokrātu kapitulācijas noskaņojuma savaldzināti un maldināti, skatīties kā apburti uz mūsu pretinieka spēku, bet gan mācīties aukstasinīgi un bez aizspriedumiem analizēt komunistiskās pārvaldes sistēmas vājās puses.

Ir pietiekami daudz trūkumu, kas katrs pats par sevi var sagraut sistēmu, bet kopā, kā saka Krievijas sistēmas kritiķis **Andrejs Amariks** savā esejā "Vai Padomju Savienība var izdzīvot 1985. gadā? - uzskata, ka ilgtermiņā tās varētu būt liktenīgas. Lūk, svarīgākie punkti:

Marksistiskās plānveida ekonomikas neveiksme.

Cilvēku apspiešana no partijas puses.

Pilsonības problēma.

Austrumeiropas valstu apspiešana.

Apņēmīgs pretinieks, izmantojot šīs lielās vājās vietas, var novest Padomju Savienību līdz ārkārtējām grūtībām. Papildus tam ir Ķīnas karte.

"Mao Dzeduna doma", kā paši ķīnieši raksturīgi dēvē maoistisko komunismu, mums bieži vien ir grūti saprotama. Katrā ziņā maoisms Eiropai nerada draudus:

To var pat saprast kā sava veida ķīniešu fašismu, kuram saskaņā ar pēckara attīstību tika iepotēta marksistiskā virsbūve (kaut kas līdzīgs attiecas arī uz citām valstīm, piemēram, Indonēziju Sukarno laikā, Argentīnu Perona laikā un Ēģipti

Nasera laikā). Papildus KTR mūsu dabiskie sabiedrotie ir arī Austrumu bloka opozīcijas grupas.

Kopš kara beigām Rietumvācijā ir darbojušās vairākas trimdas organizācijas, kuru cīņa par brīvību ir pelnījusi mūsu līdzjūtību un atbalstu. Protams, īpaši tuvi mums ir mūsu ieroču brāļi un bijušie sabiedrotie:

Ungārija, Rumānija un galvenokārt horvāti nekad nav samierinājušies ar komunistisko verdzību. Senas draudzības saites ļauj mums, vācu brīvības cīnītājiem, iekšēji interesēties par Baltijas tautu - igauņu, latviešu, lietuviešu - un ukraiņu likteni, kuru kā nācijas pastāvēšana ir apdraudēta. Bet mēs, vācu nacionālsociālisti, savu draudzības roku sniedzam arī visām pārējām Austrumeiropas tautām! Ir jāpanāk izlīgums - patiešām alianse - starp divām vitāli svarīgākajām un spēcīgākajām baltās pasaules rasēm - kopīga slāvu un ģermāņu cīņa pret kopīgu ienaidnieku.

Priekšnoteikums tam ir gadsimtiem seno valsts robežu ievērošana, t.i., sākotnējo Vācijas austrumu provinču atgriešanās Reiha sastāvā. Šo tiesību atzīšana nebūs sarežģīta mūsu bijušajiem sabiedrotajiem, taču pat tautas, kas agrāk bija noskaņotas Rietumu virzienā - galvenokārt poļi un čehi -, visticamāk, ir guvušas mācību, ka no demokrātiem nekādu palīdzību un atbalstu nevar gaidīt. Mums, vāciešiem, cīņa pret marksismu ietver arī cīņu pret mūsu tēvzemes sadalīšanu. Bez marksisma iznīcināšanas jauna Vācijas atkalapvienošanās šķiet neiespējama, ja vien padomju vadība pilnībā nemainīs savu politiku attiecībā uz Vāciju, kā to savulaik izdarīja īstais politiķis Staļins. Tāpēc mūsu mērķis nekādā gadījumā nevar un nedrīkst būt pilnīga saplūšana ar Rietumeiropu!

Vācijas centrālais stāvoklis starp Austrumiem un Rietumiem vienmēr ir bijis mūsu vēstures traģēdija, bet vienlaikus arī diženums. Vācija nepieder ne Austrumiem, ne Rietumiem, bet tās vēsturiskais uzdevums ir apvienot un veidot visu Eiropu no tās centra. Kā jau iepriekš esam teikuši, mēs esam pārņēmuši Romas impērijas mantojumu. Mēs nevaram atbrīvot sevi no šī pienākuma:

Tā būtu mūsu pašizliedzība un līdz ar to arī vācu nācijas gals. Lielais Rietumu idejas mantojums, vecā impērijas ideja, liek mums nenogurstoši cīnīties pret materiālismu Austrumos un Rietumos un tādējādi cīnīties par Eiropas brīvību!

NS KAMPFRUF
KAMPFSPRITZE DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN
ARBEITSPARTEI AUSLANDS - UND AUFBAUORGANISATION

November 1933 September 1975 26. April 2017 (18)

Der Kampf geht weiter !

Nehlig fährt nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland sondern auf globaler Ebene.
Aberwitz von Movement, Vererbung, Verfolgung und Verlorenheit haben nicht ausgereicht, um Kern der gesamten Idee unserer heilig gehaltenen Führer Adolf Hitler zu zerstören.
Alle Nationalsozialisten sind weniger erfahrene Kämpfer und Kampfgewinnern stehen Schüler an Schüler an Kampf um die Erhaltung unserer weisen Führer.
Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Größe des biologischen Volkstums ist heute auch viel größer als in der Vergangenheit.
Der vornehmste Gegner ist eben dabei, den Volkstum - gegen alle weissen Völker (?) zu kämpfen. Seine Mittel sind Erziehung, Überzeugung und Kampferziehung.
Ob "legal" oder "illegal", ob in "Kriegsform" oder im "Strassenkampf", ob mit Propagandamaterial bewaffnet oder auf einem Schiffsfeldzug auf dem Meer Nationalsozialisten hat seine Pflicht.
Hail Hitler!
Gerdhard Lusch

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

NS Ziņu biļetens
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Priekšējais ziņojums
Intervija ar Molliju
Trešā daļa

NSK: Jūsu pašreizējie projekti acimredzot ir saistīti ar filozofiju un mākslu.

Lūdzu, raksturojiet savu viedokli par šādu tēmu ietekmi politikā.

Mollija: Es joprojām cenšos atjaunināt fotogrāfiju, bet pārsvāri esmu koncentrējusies uz Adolfa Hitlera un cilvēces armiju (www.mourningthoscient.com/truth.htm). Šobrīd man ir 21 lappuse, un man vēl ir tik daudz darāmā. Otrā pasaules kara izpēti ir absolūtas informācijas mīnu lauks. Tu meklē informāciju par vienu lietu un atrodi vēl divas lietas, kas jāpēta. TA ir tāda kā arheoloģija sajūta, kas izrādās nepareizi pagātni. Pagātni, kuru viņi nevēlējās izvērt gaidīt. Mēs varam vēlēties pateikties internetam par informācijas un atbilstošiem. Ocas gaitā ir parādījusies izkārtojti retas lietas no dažādām vietām

 the NEW ORDER
Number 179 (133) Founded 1975 April 26, 2017 (126)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.
Discards of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.
All National Socialists and other racially-aware countrymen and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.
The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.
The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. He means not only White immigrants, culture distortion, and race-mixing.
Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!
Hail Hitler!
Gerdhard Lusch

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

**NSDAP/AO ir pasaulē lielākais
Nacionālsociālistu propagandas piegādātājs!
Drukāti un tiešsaistes periodiskie izdevumi daudzās valodās
Simtiem grāmatu daudzās valodās
Simtiem vietņu daudzās valodās**

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

SS Defender
against Bolshevism
by Reichführer SS Reichlich Himmler

**FOR-DANMARK!
MOD BOLCHEVISM!**

Translated from the SS Original

Julius Streicher Der Hitlers Fiktive Book

**The Poisonous
Mushroom**

Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Reichlich Reichmann

**Hitler
in Italy**

**HITLER
in ITALIEN**

English / German Swedish / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch

**The Sins of
High Finance**

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild

English - German / Deutsch - English

 NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to
find out how
YOU can help!